

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Constitvtiones Odonis Archiepiscopi Cantvariae, Tempore regis Edmundi
latae, hoc est annum circiter Domini DCCCCXLIII. in quibus cauetur de
officio regis, magistratum, & cleri, & de iuribus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

quam in monachorum reformatione, & in basilicarum restauratione, & pauperum cura. Literis vero egit, vt inter Christianos principes mutuo decertantes pax componeretur. Vnicum monumentum Marini, quo continetur priuilegium concessum sancti Vincentii monasterio super Vulturni fontes, extat apud Baronium anno 944.

Imago
Christi ad
Abagarum
missa.

Huius temporibus, post Heribertum comitem defunctum, filio eius Hugoni Rhemenfi archiepiscopo Artaldus nouum faceffit negotium. Imago Christi Redemptoris miraculo expressa, & ad Abagarum regem transmissa, translata est Constantinopolim, dum Edessa a Romanis obsideretur, anno Redemptoris 946. inquit Flodoardus. Marinus papa decessit, cum, iuxta Vaticanos indices, annos tres, menses sex, & dies tredecim sedisset.

CONSTITVTIONES * ODONIS ^{* alias} ODE

ARCHIEPISCOPI CANTVARIÆ, TEMPORE regis Edmundi lata, hoc est annum circiter Domini DCCCCXLIII. in quibus cauetur de officio regis, magistratum, & cleri, & de iuribus ecclesiæ rite conferendis.

TITVLI CAPITVLORVM.

I. De immunitate ecclesiæ.	VII. De prohibendis illicitis con-
II. De secularium principum officio	nubiis.
& obedientia episcopis præstanda.	VIII. De concordia in ecclesiæ con-
III. De officio episcoporum.	seruanda.
IV. De officio presbyterorum.	IX. De ieiuniis & elemosynis fa-
V. De officio clericorum.	ciendis.
VI. De officio monachorum.	X. De decimis reddendis.

P R Æ F A T I O.

IN nomine sanctæ Trinitatis & vnica diuinitatis. Licet, nullis existentibus meritis, monita piæ exhortationis ausu temerario quempiam docere præsumam, tamen quia certantibus, & videlicet laborantibus in stadio huius vitæ, spirituale brauium auctore donorum Spiritu promittitur, & pastorum curæ populus Dei multiplicandus fide & numero caute conceditur; ideo ego Oda humilis & extremus, diuina largiente clementia, almi præfulis & pallii honore

nore ditatus: quædam documēta, omni Christicolæ, ni fallor, non indigna, quæ a præcedentibus illustrium virorum præceptis certissima comperi, ad consolationem domini mei regis, scilicet Edmundi, omnisque populi excellenti imperio eius subiecti, in ista chartula coadunare decreui. Vnde deuotissime obsecro, & clementissime hortor audientium mentes, vt si quando hæc recitanda audiant, interius videlicet in corde frequenti meditatione plantent: & multiplici bonæ operationis munere, ex eo fructum pacatissimum in tempore messis sibi colligant.

CAPVT I.

Primo capitulo præcipimus & mandamus, vt sancta Dei ecclesia, quæ sanguine Christi primum fundata est, & fidelium multitudine, sponsa dealbata, nullis ingredietur malorum interruptionibus. Nec alicui liceat censum ponere super ecclesiam Dei: quia filii ecclesiæ, id est filii Dei, ab omni censu terrestri liberi sunt in omni regno. Ambrosius ait: Ecclesia catholica libera est ab omni censu principis. In historia ecclesiæ: Si quæ domus agri, vel quælibet prædia a Christianis direpta sunt, siue sub fiscum regalem, siue in dona collata sunt, hæc omnia in antiquum ius Christianis præcipimus reuocari. Gregorius enim ait: Si quis ecclesiam Christi denudauerit, anathema sit, si non satisfactione emendauerit. Et iterum: Quisquis ecclesiæ Dei parochias violare vel vsurpare per rapinam tentaauerit, ab ecclesiæ ministris excommunicandus est, & omnimodo a corpore Christi alienus. Audent enim extra milites qui Christum crucifixerunt aliquid, qui ecclesiæ eius disciplinæ regulis obedire contemnunt: ecclesia enim habet potestatem ligandi atque soluendi.

II.

Secundo capitulo admonemus regem & principes, & omnes qui in potestate sunt, vt cum magna humilitate suis archiepiscopis, omnibusque aliis episcopis obediant: quia illis clauis regni cælorum data sunt, & habent potestatem ligandi atque soluendi: nec se magni pendant in sæculari potentia, quia Deus superbis resistit; humilibus dat gratiam: habeatque rex prudentes consiliarios, Deum timentes super regni negotia; vt populus bonis exemplis regis & principum eruditus proficiat in laudem & glo-

riam Dei. Neminem iniuste per potentiam opprimere: sine acceptione personarum inter virum & proximū suum iudicare: aduenis, pupillis, & viduis, protector esse: furtum prohibere: adulteria punire: iniquos non exaltare: pauperes eleemosynis alere: quia etsi omni homini necessarium est Christi custodire mandata, præcipue tamen regibus & omnibus in sublimitate positis; qui & pro seip[s]is etiam, & pro vniuersis sibi subiectis, in die districti examinis iusto iudici rationem sunt reddituri.

III.

Tertio, admonendi sunt episcopi, quatenus cum omni honestate & modestia in sanctæ religionis pietate prædicent & ostendant exempla bona omnibus. Vt suas parochias omni anno cum omni vigilantia, prædicando verbum Dei, circumeant; ne aliquis per incuriam pastoris, per deuia cuiuslibet ignorantia errans, lupinis pateat moribus lacerandus. Ne quis turpis lucri gratia, sed spe mercedis æternæ, gregem sibi commissum pascere studeat: quod enim gratis excepimus, gratis impendere non differamus. Absque v[er]o timore vel adulatione cum omni fiducia verbum veritatis prædicare, regi, principibus populi sui, omnibus dignitatibus, & nunquam veritatem subterfugere. Neminem iniuste damnare, neminem nisi iuste communicare, omnibus viam salutis demonstrare.

IV.

Quarto capitulo, admonemus presbyteros vt populum Dei bonis exemplis habitu sancto doceant, & doctrina sancta erudiant & informent. Vt illorum conuersatio in omni bonitate & modestia moribus populi excellentior sit: quatenus qui eum viderit secundum presbyteratus sui dignitatem vestitum incedentem, bene & laudabiliter enuntiat habitus eius.

V.

Quinto capitulo admonendi sunt clerici, vt canonicè cum omni honestate & reuerentia iuxta sanctorum patrum decreta viuant: præbentes bona omnibus exempla, quatenus in eorum bona conuersatione laudetur episcopus, honoretur ecclesia, populus proficiat in laudem Dei, & illi secundum nominis sui dignitatem, digni in Dei hereditatem venire efficiantur.

VI.

Sexto capitulo hortamur monachos, & omnes qui votum Deo vouerunt, vt in omni humilitate & obedientia die noctuque hoc adimplere studeant, permanentes in timore Dei in ecclesiis vbi se voto constrinxerunt. Non sint vagabundi, neque gyrouagi, qui nomen monachi desiderant, officium autem eius contemnunt: sed secundum exempla apostolorum, per habitum humilitatis, laboribus manuum, & lectione sacra, & continuis orationibus se exercentes: parati, præcinctis lumbis, ardentibusque lucernis, patrem familias expectent, vt veniens eos faciat in æterna requie sine fine permanere.

VII.

Septimo capitulo prohibemus & interdicimus omnibus Christianis iniusta connubia, & incestuosa, cum monialibus, vel cognatis, vel cum aliis illicitis personis. Sanctæ enim recordationis Gregorius papa, cum pluribus episcopis, seu sacerdotibus ceteris, in basilica beati Petri apostoli constituit: Si quis monacham, quam Dei ancillam appellant, in coniugio duxerit, anathema sit. Et responderunt omnes: Amen. Nos quippe eandem apostolicam auctoritatem sequentes, simili modo iaculum maledictionis talibus imponamus, nisi correptus a tam nefanda præsumptione ad satisfactionem peruenerit.

VIII.

Octauo capitulo obseruamus, vt quando in aliquo conuentu venerimus, tota intentione consideremus quid Psalmista nos admonet, dicens: *Dominus prospicit super filios* psal. 52. *hominum:* & reliqua. Et iterum: *Dominus dissipat consilia* psal. 33. *gentium:* & reliqua vsque *in hereditatem sibi.* Ideo præuidendū est, fratres, vt sit concordia & vnanimitas inter episcopos & principes omnemque populum Christianum, vt sit vnitas vbique ecclesiarum Dei, & pax: imo vna sit ecclesia, fide, spe & caritate, vnum habens caput, quod est Christus: cuius membra se inuicem adiuuare mutuaque caritate diligere debent, vt ipse ait: *In hoc cognoscant omnes:* & reliqua. Ioan. 14.

IX.

Nono capitulo admonemus ieiunium cum eleemosynis caute & vigilanter conseruare: istæ enim sunt tres alæ quæ ducunt sanctos ad cælum. Quatenus quadragesimale

Concil. Tom. 25.

H ij

ieiunium, quatuor tempora, & alia legitima ieiunia. Videlicet i v. feriam & vi. feriam, cum magna vigilantia obseruare studeatis : & super omnia dominicum diem, & sanctorum festiuitates, sicuti Canon & exempla precedentium affirmant, ab omni sæculari opere cautissime custodire procuretis, nec superstitionibus vanis consensum præbeatis : neque creaturam pro creatore magicis illusionibus adorabitis : quia qui talia agunt regnum Dei non possidebunt.

X.

Decimo capitulo mandamus, & fideliter obsecramus, de decimis dandis, sicut in lege scriptum est : *Decimam partem ex omnibus frugibus tuis, seu primitiis, deferas in domum Domini Dei tui.* Rursum per prophetam : *Afferte, inquit, omnem decimam in horreum meum, ut sit cibus in domo mea, & probate me super hoc. Si non aperuero vobis cataraclas cæli, & effudero benedictionem usque ad abundantiam : & increpabo pro vobis qui comedit & corrumpit fructum terræ vestræ, & non erit ultra in ea sterilis.* Vnde & cum obtestatione præcipimus vt omnes studeant de omnibus quæ possident dare decimas, quia speciale Domini Dei est, & de nouem partibus sibi viuant, & elemosynas tribuant. Veritatem autem facientes, in caritate maneamus in illo qui est Deus benedictus in sæcula sæculorum. Amen.

EPISTOLA SYNODALIS
ODONIS ARCHIEPISCOPI
CANTVARIENSIS.

Ad episcopos sibi suffraganeos.

MIRABILI cunctipotentis polorum præfulis clementia opitulante, ego Odo ecclesiæ Saluatoris Domini nostri Iesu Christi archiepiscopus, Dorobernensis ciuitatis metropolitanus, coepiscopis fidei catholice compaginatoribus, spiritali caritate, etiam comitatus rigore, meis confratribus, præsentium prosperitatem at herique decoris beatitudinem. Si aliquo modo fieri possent, vt totius mundi opes ante nostros ponerentur obtutus, ita vt imperiali munere nobis vniuersaliter deseruirent, libenter